

saa tidligt Tidspunkt, at de i Aaen værende farvede, gydefærdige Fisk endnu ikke ere færdige med Legen, være en Foranstaltning, der i høj Grad vil være i Stand til at gøre det muligt fuldt ud at frede de Fisk, der have størst Betydning for Bestandens Vedligeholdelse og Udvikling, samtidig med, at der lægges Fiskeriets Udøvelse de mindst mulige Hindringer i Vejen. For at udelukke Misforstaaelser vil det formentlig være heldigt i selve Loven at give en Forklaring af Udtrykket „i Yngledragt“ og angive de af Fiskerne selv anvendte Navne for Laks og Ørred i Yngledragt, nemlig henholdsvis „Rødderred“ og „Graaørred“. Udtrykket „Krogørred“ bruges stundom om Hannerne af begge Arter, fordi disse paa Underkæben i Legetiden ere forsynede med en stor „Bruskrog“. Forellen (Bækørreden), der væsentligst kun findes i de smaa Sideløb til Gudenaas m. m., er „rødprikket“ og altid „farvet“, om end paa en noget anden Maade end „Havørreden“, naar denne er i Lege- og Yngledragt. For at undgaa Fejltagelser maa denne Fisk fredes samtidig med de andre „farvede“ Fisk.

Helten har siden 1884 ingen Rolle spillet for Fiskeriet i Gudenaas og kun en meget underordnet for Fiskeriet i Fjorden. Det bør formentlig forsøges ved Fredning og Udsætning af Helt yngel i Gudenaas at op- og hjælpe dette tidligere betydelige Fiskeri. Til Trods for den ringe Opgang af Helt kan der — paa Grund af Fiskenes store Rognmængde — ved Frisenvold Fiskegaard skaffes et ret betydeligt Antal Rogn.

For Fiskebestandens Bevarelse har det kun nogen egentlig Betydning, at Fiskeri i Fjorden er fredet senest i Oktober og November Maaneder; allerede i December Maaned er der meget faa „farvede“ Fisk i Fjorden, idet de paa denne Tid ere oppe paa Legepladserne; i Januar er der saa godt som ingen. Fredningstiden kunde derfor maaske nok for Fjordens Vedkommende indskrænkes til de to først nævnte Maaneder. Det vil dog væsentlig af Kontrolhensyn være meget ønskeligt, at Fredningstiden i Fjorden og Aaen indtræder samtidig og varer lige længe. Fredningstidens Længde bør fastsættes efter Forholdene i det ferske Vand og maa i Gudenaas være saa lang, at den omfatter hele Legetiden og tillige noget af den Tid, hvori det har vist sig, at Opgangen af Fisk finder Sted, da der ellers ingen Sandsynlighed eller Sikkerhed er for, at der er tilstrækkelig mange Fisk i Behold ved Legetidens Begyndelse. Fredningstiden bør derfor fastsættes fra 1. Oktober til 31. Januar. Da

intet Fiskeri efter Lax og Ørred af Betydning drives i Fjorden i December og Januar Maaneder, vil det ikke medføre nogen væsentlig Ulempe for Fiskerne.

Da imidlertid Fiskeriet i Fjorden for en Del drives af professionelle Fiskere, og da Ørredfiskeriet i Oktober og November Maaneder hidtil har givet et godt Udbytte, har man anset det for rettest for saa vidt mulig at raade Bod paa de Ulemper, den foreslaaede Fredningstid vil medføre for Fiskerne, at foreslaa, at der blev givet disse Adgang til gennem Landbrugsministeriet at erhverve en særlig Tilladelse til i en Del af disse Maaneder at fange og forhandle gydefærdig (farvet) Lax og Ørred i det særlige Øjemed at forsyne Udklækningsanstalter med befrugtet Rogn og paa nærmere af Landbrugsministeren fastsatte Vilkaar. Naar der i en eventuel Tilladelse tages Forbehold om, at en Del af Fangsten skal anvendes til Fordel for de her omhandlede Vande, kan det antages, at Tilladelsen til Fiskeriet i en Del af disse Maaneder kan forsvares overfor Hensynet til Bestræbelserne for at oparbejde Fiskeriet i disse Vande; men Tilladelsen bør dog absolut kun gives Aar for Aar af Landbrugsministeren, der ligeledes efter de forskellige Aars Opgang af Fisk træffer Bestemmelse om, hvor mange der bør anvendes til Bedste for disse Vande. En saadan Ordning kan ikke antages at blive til Skade for Fiskerne, idet den kunstige Udklækning som Basis for den moderne Damkultur i de senere Aar har faaet en saadan Udvikling — med deraf følgende og stadig tiltagende Konkurrence mellem Anstalterne om at faa befrugtet Rogn, — at Anstalterne uden Betænkning betale indtil det dobbelte af Værdien af den gydefærdige Fisk som almindelig Handelsvare. Flere Anstalter have i Aar saaledes givet 1 Kr. 40 Ø. à 1 Kr. 50 Ø. pr. Pd. af gydefærdig Ørred, der som almindelig Handelsvare kun betales med ca. 80 Øre. Indtil nærmere Erfaringer ere indvundne om Virkemaaden, vil det formentlig dog være rigtigst at kunne begrænse Tilladelsen noget, saa at den i hvert Fald kun omfatter en mindre Del af Fredningstiden.

Forbud mod Fangst af Nedfaldsfisk er paa Grund af disses ringe Handelsværdi ikke nogen større Indskrænkning; da Nedfaldsfiskene hidtil for største Delen ere blevne fangede oppe i Gudenaas, er det ogsaa kun her, at Forbudet — med Henblik paa de nuværende Forhold — overhovedet kan kaldes en Indskrænkning,